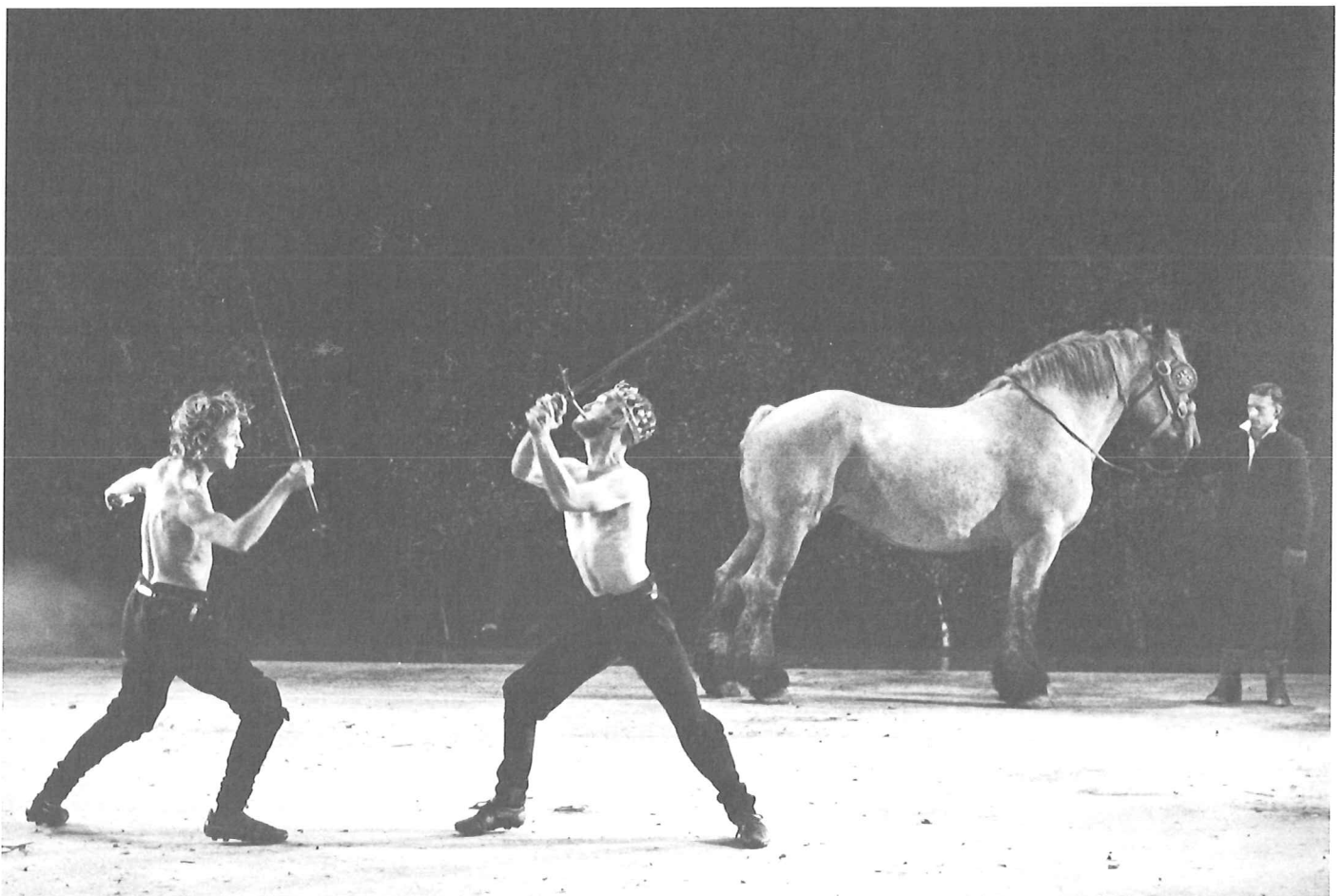

“Het conventionele theater is me steeds meer gaan vervelen,” zegt Raymond. “Wil ons theater nog een functie hebben dan moeten wij iets in beweging zetten. Het conventionele theater bevestigt alleen bestaande waarden, bestaande begrippen. Wij moeten proberen bevestigingen stuk te maken. Daar is koorts voor nodig. Koorts van opstandigheid, haat, ontevredenheid, bederf. Theater heeft alleen een functie wanneer het schokt.”

Inez van Dullemen, *Het gevorkte beest* (roman). Amsterdam, Querido, 1986, blz. 67.

Macbeth, De tijd – Foto Herman Sorgeloos

De Tijd Antwerpen

Macbeth

De werelden van Shakespeare blijven fascineren. Niemand twijfelt aan de universeel menselijke tragiek van zijn drama's noch aan hun geniale poëzie. Maar wat gedaan met zoveel universeel menselijke tragiek in een tijdperk dat zich haast programmatisch afzet tegen de universele mens? En wat met de

verbale pracht in een wereld van de videoclip? Het is de uitdaging voor de moderne theatermaker om in een actuele vormgeving die kloof tussen universeel drama en "post-modern" bewustzijn (althans voor de duur van de voorstelling) te dicht. Je kan ervan uitgaan dat Shakespeare prachtig is om te lezen, maar niet langer relevant om op een moderne theaterscène te brengen. Jan Decorte schrappt radicaal iedere thematiek: van *Hamlet* blijven een aantal zinnen over die tekstballonnetjes worden bij een stripverhaal. *In het kasteel* ver-

houdt zich tot *Hamlet* zoals *Asterix* tot *De Bello Gallico*. Andere theatermakers zijn minder radicaal of radicaal op een andere manier. *King Lear* (NTG), in een regie van Franz Marijnen, ontgoochelde door een onvoldoende uitgewerkte en te weinig gedurfde vormgeving (op enkele scènes na). De *Otello* van de Blauwe Maandag Compagnie deed daarentegen een gooi in de goede richting door een komische uitvergrotting en uiteindelijke tragische invulling van vaudeville-elementen. Het lijkt erop dat Shakespeare alleen nog kan boeien door

drastische, ik zou haast zeggen eenzijdige ingrepen, ook al gaat daarbij veel van de universele thematiek verloren. Shakespeare is een *testcase* geworden voor de moderne theatermaker, een toetssteen voor zijn theaterpoëtica.

Het nieuwe Vlaamse gezelschap De Tijd (een samensmelting van Akt-Vertikaal en De Witte Kraai) koos *Macbeth* als zijn eerste productie. De wereld van *Macbeth* is ongetwijfeld de meest bezeten wereld die Shakespeare geschapen heeft en daarom wellicht een van de meest fascinerende. Regisseur Ivo